

когá-то сѧ ѡдѣжѣ тѣтакъ-си подѣръ стѣдени-тѣ: ѡ тогáва зѣви-тѣ катò ѡмъ сѧ оубѣли вѣлики-та раз-вѣлатсѧ ѡмъ оть плѣнки-тѣ, ѡмъ оть дрѣги-тѣ нѣ-щѧ, кой-то гѣждамы вѣ оустѣ-тѣ . За ради товѧ трѣба да глѣдамы да не ѡдѣмъ нитò да пѣмъ мнò-го горѣши-тѣ, ѡ мнòго стѣдени-тѣ нѣщѧ, ѡ нѡмъ мнò-го трѣба да сѧ пѣмъ да не пѣмъ стѣдени когá ѡ-дѣмъ горѣши.

Не трѣба да ѡдѣмъ нѣкогá сѧмо зѣхаръ нитò дрѣ-ги сѧдкѣ нѣщѧ, кой-то лѣпнатъ.

Тѣкѣ катò познѣемъ чи ѣдинъ зѣвѣ фѧналъ да ѡз-гнива, тѣтакъ-си трѣба да го ѡзкорѣваемъ, за ради да не развѣлѡ ѡ дрѣги-тѣ.

Всѧкъ сѣтринъ ѡ подѣръ трапѣжѣ-тѣ (ѡденѣе-то) трѣба да си промываемъ оустѣ-тѣ сѣ водѣ за ради да ѡзвѣдимъ ѣмъ нѣщѧ, кой-то сѣ остѣли оть ѡденѣе-то, ѡмъ сѣ остѣли помеждѣ зѣви-тѣ ѡмъ сѣ залѣпна-ли оть нѣхъ. Трѣба ѡще да трѣемъ не сѧмо зѣви-тѣ си но ѡ венцы-тѣ сѣ ѣдинъ вѣрчѣ (чѣтчицѣ), но да не ѣ мнòго корѣва: трѣба да отвѣгѣваемъ вѣрчы-тѣ кой-то сѣ направѣны оть чикѣнѣ-тѣ на дѣвы-тѣ сѣины, за-щò-то тѣмъ мòгатъ да поврѣдѣтъ вѣликиѣ тѣ на зѣ-ви-тѣ, ѡ да ги расклѣятъ, ѡ защò-то такòвы-тѣ сѣкогá наранѣтъ ѡ раскѣрѣватъ венцы-тѣ.

Когá-то бѣримъ вѣшерѣчени-тѣ прѣвила на рѣд-ко ще ѡмамы нѣждѣ оть зѣвѣный-тѣ прѣхъ . Но когá-то зѣви-тѣ ѣстѣственно сѧ закрѣватъ оть трѣ-гѣжѣ, какѣсò-то сѧ сѣдѣва на мнòго чѣловѣцы, тогáва ѣ полѣзно да ги трѣемъ сѧкъ сѣтринъ сѣ послѣдно-